

Doch wie-n-i sieh, Ihr hàn schint's Keine,
Dr Lehrer hat doch o so Eine
Bi uns, er hat scho g'sàit mithi,
Er kännt nitt lese-n-ohne sie! . . .»

Am Exame.

Letscht losst sich ein examiniere,
Denn er möcht Dokter gern passiere,
Doch wird's em wirklig bang un schwer,
Denn züe arg streng geht's dasmol her.

Me frogt ne unter andre Sache,
Was er thàt mit sim Kranke mache
Un was er em verschriewe wott
Im Fall, ass dà recht schwitze sott?

Er sàit de Herre, wo dert sitze,
Gnaü alles, was eim stark macht schwitze

Wenn awer, frogt me witors noch,
Ihr mit dem allem z'ämme doch
Dr Kranke-n-in kei Schweiß thien triwe,
Was thàte-n-r derno verschriwe?

Ich thàt, isch d'Antwort vom Student,
Wo ungeduldig wird am End,
Mi Kranker, ohne lang z'studiere,
Züe Ihne in Exame fiehre.

D'Schüel.

Lehrer:

Ihr Büewe, still, me hört jo nit!
Wer ka mr jetz vortrage,
Was d'Wiedertäifer sin fir Lit?
Zeig Franz, kasch dü das sage?

Franz:

I mein, i weiss jetz nitt, isch's wohr,
Mi Vater isch so Einer,
Denn mir thien tàife-n-alte Johr ...

Lehrer:

Scho güet — I sieh, 's weisst's Keiner!

Schaki:

Ich ha's! — 's sin d'Melker, ich kenn viel,
Un alle sin Mitglieder,
Me mag se strofe wie me will,
Se tàife-n-immer wieder.

In dr Kirche.

Me thüet viel frische Bichtstiehl stelle
In d'Kirche-n-als uf d'Ostre hi,
Drum wo letscht ein hat bichte welle,
Hat er gar nitt recht g'wisst wohi.

Ganz hinte bi dr Kirchethire
Sieht er o so ne Kaste steh,
Er denkt: i kumm jo doch nitt fire,
's sin z'viel Lit, ich will dert dri geh.